

POSTNUMMRET

Utgång 1

nr 1 1976

TÄBY

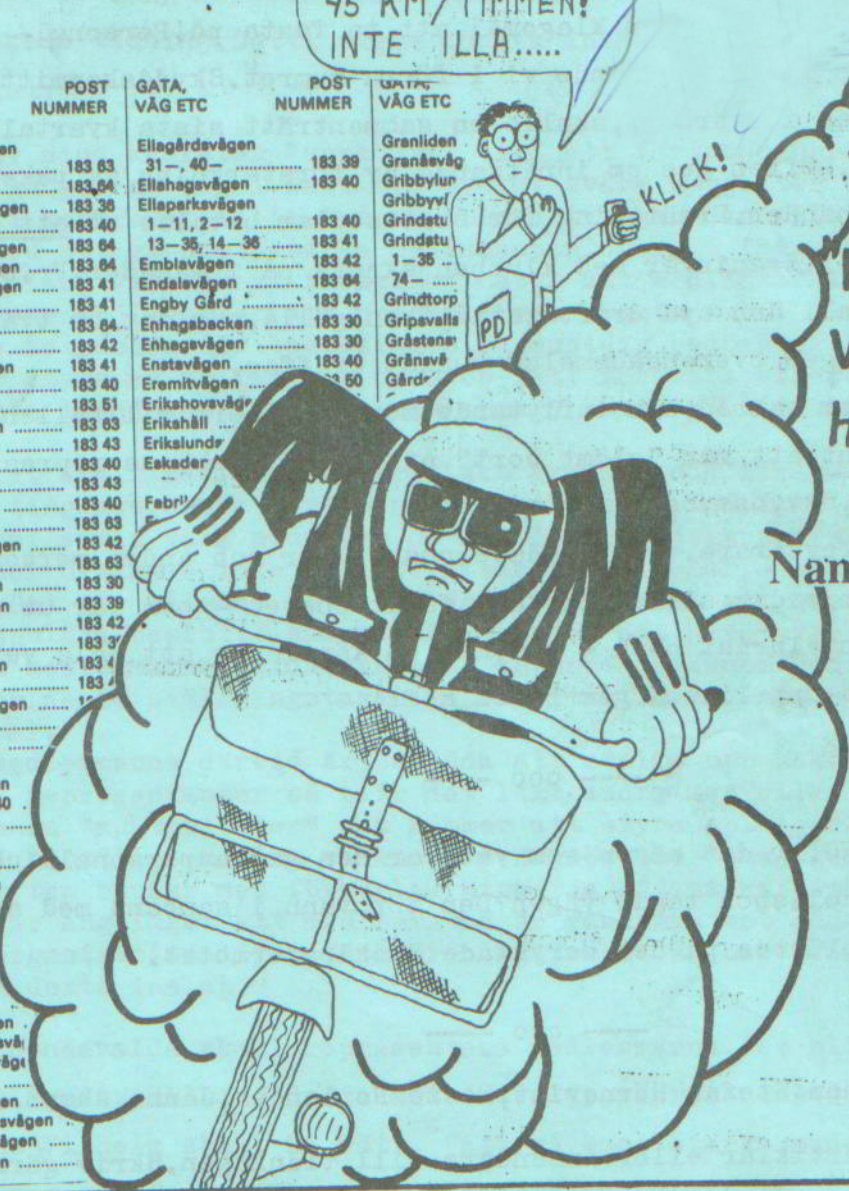
GATA, VÄG ETC	POST NUMMER
TÄBY	
Post till adressat med eget postnummer	
Täby Kommun	183 80
Post till fack och box	
Täby 1	
Fack	183 20
Box 1-96	183 21
Box 101-182	183 22
Box 201-282	183 23
Täby 2	183 02
Täby 3	183 03
Täby 4	183 04
Täby 5	183 05
Täby 6	183 06
Post med getuadress	
Agronomvägen	183 43
Albert Mälars Väg	183 45
Allégränd	183 65
Allégården	183 30
Allén	183 65
Allévägen	183 50
Allfarvägen	183 42
Alliansvägen	183 65
Allmogevägen	183 40
Almvägen	
1-15, 2-18	183 41
17-, 20-	183 40
Altgränd	183 40
Altvägen	183 40
Alvägen	183 63
Anbudsvägen	183 44
Ankarsvägen	183 52
Annelundsvägen	183 30
Armévägen	183 65
Arninge	183 66
Arrendevägen	183 40
Askrikevägen	183 51
Attundafältet	183 36
Attundavägen	183 36
Backvägen	183 40
Badhusvägen	183 51
Badparksvägen	183 65
Bagarevägen	183 40
Baldersvägen	183 42

GATA, VÄG ETC	POST NUMMER
Bergtorpsvägen	
48-60	183 63
62-	183 64
Biblioteksgången	183 36
Björkvägen	183 40
Björnbergsvägen	183 64
Björnkällvägen	183 64
Björnkärrsvägen	183 41
Björnatigen	183 41
Björnvägen	183 64
Blendevägen	183 42
Blockhusvägen	183 41
Blockvägen	183 40
Bockstigen	183 51
Bofinksvägen	183 63
Bondevägen	183 43
Brinkvägen	183 40
Broby	183 43
Brobyvägen	183 40
Bryggvägen	183 63
Brynhildsvägen	183 42
Brötvägen	183 63
Burschatigen	183 30
Byalagsvägen	183 39
Byle	183 42
Byvägen	183 30
Byängsvägen	183 40
Bågevägen	183 40
Båtmansvägen	183 40
Bäckvägen	183 40
Bävervägen	183 40
Centralvägen	
1-37, 2-40	183 40
60-, 61-	183 40
Dalvägen	183 40
Dianavägen	183 40
Disavägen	183 40
Djupdalen	183 40
Djursholm	183 40
1-43, 2-	183 40
45-97, 46	183 40
96-, 99-	183 40
Djäknevägen	183 40
Domarringsväg	183 40
Domherrevägi	183 40
Dopvägen	183 40
Dragonvägen	183 40
Drakskeppsvägen	183 40
Duvbergsvägen	183 40
Dvärgvägen	183 40

GATA, VÄG ETC	POST NUMMER
Ellegårdsvägen	183 39
Ellahagsvägen	183 40
Ellaparksvägen	183 40
1-11, 2-12	183 40
13-35, 14-36	183 41
Emblavägen	183 42
Endalavägen	183 64
Engby Gärd	183 42
Enhagsbacken	183 30
Enhagsvägen	183 30
Enstavägen	183 40
Eremitsvägen	183 50
Erikahovsvägr	183 40
Erikahäll	183 40
Erikalund	183 40
Eekader	183 40
Fabrik	183 40
F	183 40

GATA, VÄG ETC	POST NUMMER
Granliden	183 40
Granåsväg	183 41
Gribbylur	183 41
Gribbyväg	183 41
Grindetu	183 41
Grindetu	183 41
1-35	183 41
74-	183 41
Grindtorp	183 42
Gripavalls	183 42
Gråstens	183 42
Grånsvä	183 42
Gård	183 42

HAN TAR SIG!
45 KM/TIMMEN!
INTE ILLA.....

SE UPP
FÖR
"FÖRSÖKS-
VERKSAM-
HETER"!

Namntävling klar

Nytt namn, ny layout, ny stil
Som vanligt
mycket att läsa
Nu också med
sidnumrering!

ÅRSMÖTE!

TORSDAG 18.3 KL. 19.30
KASSALOKALEN TÄBY 1

20 dagars löneavdrag

kan bli straffet om man delar ut gxb på turen, utan tillstånd till detta. Ingen enda kund hade klagat på utdelningen, men ändå avdelade man folk till att göra hembesök hos några av kunderna, och sedan sökte man dessutom ett tjugotal per telefon. Sämt finns det folk till! Poststyrelsen utdömde så detta höga straff. Man är ju så noggrann där uppe. Avdelningen kommer nu att dra ärendet inför Arbetsdomstolen.

Tänk om man skulle syna verksamheten 1 trappa upp på Täby 1 lika ingående som man snokar igenom trapporna på Åkerbyvägen! Här finns det verkligen klagomål att ta fasta på! Personalbristen, den kroniska, nämnde vi i förra numret. Skyddskommitten sammankallas i februari, skulle ha sammanträtt sista kvartalet året innan. Löften ges om inrättande av förstärkning av paketvakten, ingenting händer. Ersättning för skattsedlar betalas ut ett år efteråt. Överläggningar med klubben skjuts på i månader. Fr, o, m den 1/4 skall den nya driftstatistiken gälla, när det är två veckor kvar har ingen överenskommelse kunnat träffas.

Man talar om samråd och inflytande men vid flera tillfällen har det hänt att man "glömt bort" att kalla klubbens representanter. Osv, osv, osv, osv...

Medan vi brevbärare, arbetsledare, chaufförer och andra personalgrupper varje dag sliter för att få ut posten - och får ut den, trots personalbrist osv! - har man en känsla av att hela verksamheten litet högre upp liksom går på en höft!

---- 000 ----

EFTERLYSNING! Är det någon som vet var den gamla personalklubbens protokollsbok tagit vägen? Den försvann i samband med att klubben upplöstes på det beryktade Skoklostermötet.

---- 000 ----

I redaktionen: Stefan Hörnqvist, Bosse Norlander, Janne Åhman.

Bidra med artiklar eller insändare till tidningen. Skriv gärna under signatur, men kom ihåg att red. måste ha namnet!

---- 000 ----

PRESSGRANNAR:**POSTMÄNNENS****1**

Tidning

Vem skall bestämma i facket?

Kommentar till ett debattinlägg i Postmännens tidning.

"De förtroendevalda och deras uppdragsgivare" är rubriken på ett debattinlägg av John Wilhelm Rosen (klubbordf på Sth Ban) i nr 1 av Postmännens tidning. Detta något dunkla inlägg förtjänar en kommentar. Citat:

»Den som av sina kamrater "upphöjts" till ett förtroendeuppdrag får många gånger ge sig i kast med mycket svåra uppgifter och ta ställning i kontroversiella frågor. Ibland tvingas han eller hon till och med att gå emot starka medlemsopinioner. En fråga kan nämligen ibland vara av så invecklad natur att medlemmarna inte har praktiska möjligheter att upptäcka och beakta alla synpunkter av betydelse för bedömningen. En ensidig bedömning kan om den får styra en tillfällig opinion lätt försvåra eller hindra den bästa lösningen för alla medlemmars bästa på lite längre sikt.

Självfallet skall medlemmarna kritiskt granska och ifrågasätta saker och ting som deras förtroendemän håller på med. Samtidigt bör man emellertid vara medveten om att förtroendemannen till skillnad mot övriga - icke beslutsfattande medlemmar - måste ta ställning. Det går således inte för dem att undvika att då och då fatta impopulära beslut. I sådana lägen krävs det givetvis lojalitet från medlemmarnas sida gentemot förtroendemännen och förståelse för deras ställningstaganden om situationen inte skall bli ohållbar.

Om inte medlemmarna därvid är beredda att ställa upp bakom sina egna valda representanter så blir det lätt andra mer eller mindre självutnämnda "auktoriteter" som kommer att styra opinionerna med kanske betydligt mindre sakkunskap. Högröstade demagoger med dubiösa syften brukar med förkärlek utnyttja sådana kritiska lägen. Det är angeläget att medlemmarna är vaksamma mot sådana inslag i organisationslivet, fackföreningsjobbet är besvärligt (nog) utan detta inslag.»

Våra förtroendevalda skall representera medlemmarna. Det blir då en egendomlig inställning detta att de valda representanterna enligt John Wilhelm skall ha rätt "att gå emot starka medlemsopinioner och fatta impopulära beslut". Är inte t.ex förbunds- eller avdelningsstyrelserna skyldiga att i alla viktiga frågor inför medlemmarna redovisa "alla synpunkter av betydelse för bedömningen" och sedan följa medlemsmajoritetens ståndpunkt?

Jag anser i varje fall det. Och vad menar John Wilhelm med sin uppdelning i "beslutsfattande" och icke "beslutsfattande" medlemmar? Ska det inte vara varje medlems rätt - och skyldighet - att ta ställning i de viktiga frågor som kan orsaka "starka medlemsopinioner"? Det är inte så idag, det är sant, men skall vi finna oss i det? John Wilhelm förespråkar här en underdånig lojalitet från medlemmarna tycks det. Visst har även förtroendevalda rätt att ta fel och göra bort sig ibland, men när man fattar dåliga beslut därför att man anser sig själva veta bäst och inte lyssnar ordentligt på medlemmarna, och detta upprepas, då får man sannernligen skylla sig själva. Detta botas inte med underdånighet utan medicinen här heter facklig demokrati. Det innebär konkret att begära att viktiga frågor förs ut till medlemmarna för diskussion och avgörande, att förbundsstyrelsens vetorätt i avtalsfrågor avskaffas, att ombudsmännen görs valbara osv.

I dessa oroliga tider behöver vi starka fackföreningar. Vad är en stark fackförening? Ett stort hus fyllt av ombudsmän och telefoner och styrelser som anser sig veta bäst och tar sig rätten att gå emot "tillfälliga opinioner"? Nej! En stark fackförening är i första hand aktiva medlemmar, väl insatta och enade i de aktuella frågorna, medvetna om att fackföreningen skall vara en kämpahde organisation, med styrelser som lyssnar noggrant till medlemmarnas krav och går i spetsen för att genomföra dessa. Och naturligtvis en stark ekonomi. Som var och en, som har den minsta lilla fackliga erfarenhet vet, är det litet si och så med dessa förutsättningar f.n. Hur stor procent medlemmar deltar t.ex på våra möten?

/JÅ.

Serieseger i korpfbollen.

Då endast en match återstår i Täby-korpens fotbollsturnering kan vi konstatera att vi står som slutsegrare och har med det kvalificerat oss till slutspelet.

Resultat:

Låddan - Posten: 4-5
 Posten - Täby AIF: 2-0
 Lärarna - Posten: 5-12
 Posten - NK: 2-0
 Centrumgården - Posten: 1-4
 Posten - Norrbuss: 10-3

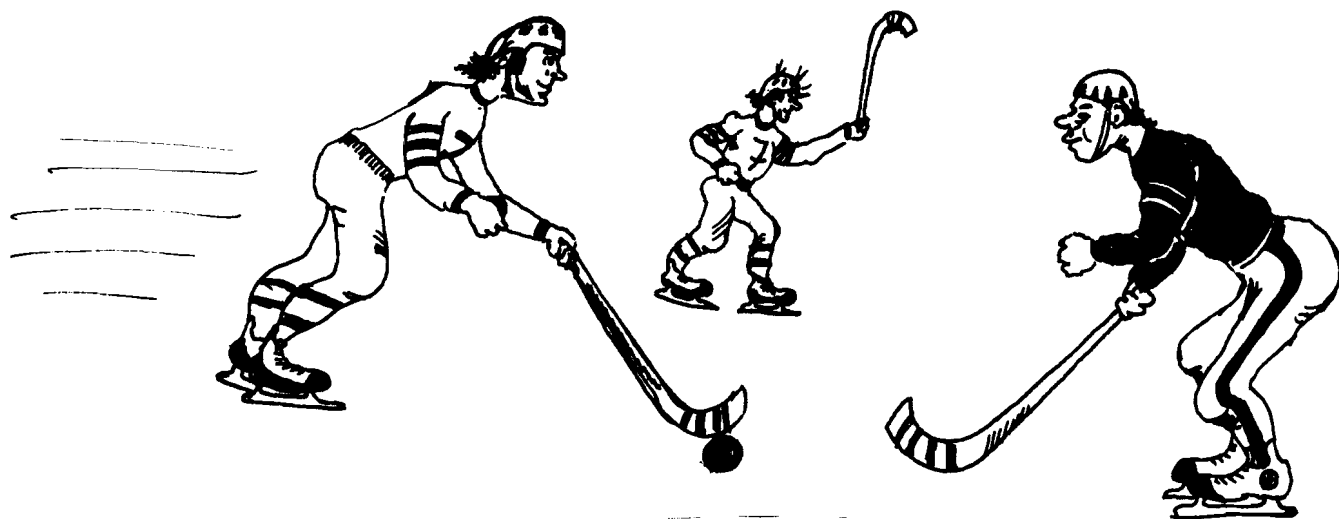
XX

Domare - Problem i Elitserien i Hockey-Bockey.

Elitserien startade knackigt, inte bara för oss som på tre matcher bara kammat hem två poäng, utan ännu värre är att till de tre första matcherna har ingen domare anlant och detta är ju verkligen beklagligt. Beklagligt är också att det ska vara så svårt att mönstra ett slagkraftigt lag, vi har ju tidigare om åren konstaterat att vi har grabbar som håller god klass men som tyvärr uteblir alltför ofta i år. Lagledaren uppmanar till skärpning på denna punkt.

Resultat hittills:

Hantverkarna - Posten: 7-3
 Posten - BRA: 6-5
 Jollen - Posten: 3-2

KM på skidor- succé för Täby-postare.

Ett grattis riktar vi speciellt till vår nya stjärna på skidfronten, Gunnar Högberg är namnet som står med en första placering på 15 km med tiden 44.54.

KLUBB TÄBY

KLUBB NYT.

Jultrafiken, Klubbens yttrande till avdelningen.

I stort har inte den befarade "katastrofen" inträffat, bl.a beroende på en stark insats av pj-personalen under dagarna 18-19.12 samt ett längre utdraget och jämnare tillflöde av ex paketposten.

Postdirektionens ändring av tidigare fastställd julförstärkning gällande försorteringen 21.12 hjälpte helt naturligt upp det dåliga läget. Den allmänna reaktionen och synen på om julen "sprack" eller inte beror på vilka ambitioner man har beträffande servicen.

Klart är dock att den nedskurna förstärkningen i bl.a brev-bäringen medförde större slitage och hårdpressning av personalen samtt oordnade förhållanden och som en följd därav irritation bland personalen.

Viljan att ställa upp med övertid i bla försorteringen minskade starkt. De fackliga förtroendemännen fick på många platser uppbära kritik av medlemmarna för att facket varit alltför passivt i sina överläggningar och påtryckningar på Postdirektionen.

De fackliga förtroendemännen har också efterlyst klarare direktiv från avdelningsstyrelsen om hur man skall agera inför sådana här situationer.

Klarsignal gavs på samtliga bbgexp på fastställda tider.

Transportorganisationen fungerade väl, bla beroende på att förstärkning satts in i samma utsträckning som tidigare år.

Övertid utgick på samtliga bbg.exp till ordinarie personal under dagarna 18-20.12 samt dagarna efter jul i varierande omfattning, dock inte under dagarna 22.24.12 då särskild julförstärkningspersonal var insatt. I detta fall föreligger en tolkningstvist om inte den ordinarie personalen även dessa dagar skall erhålla övertidsersättning, vilken fråga bör lösas till nästa jultrafik.

Vid pk Täby 1 insattes 38 tim extra försortering den 23.12 för att hinna få ut posten på julaften den 24.12.

Den stora postmängden just då var eftersläpningar från den 21.12 och 22.12 och där Täby hade c:a 12.00 försändelser A-post kvar-

liggande den 20.12.

Den extra försorteringen utfördes av julförstärkningspersonal, eftersom den ordinarie personalen inte frivilligt åtog sig övertid.

När det gäller Postdirektionens anvisningar hur övertiden skulle uttagas och beräknas den 21.12, anser vi detta var helt felaktiga beräkningar och utgångspunkter och starka anmärkningar måste riktas mot den handläggande tjänstemannen på Postdirektionen.

Vi anser att man inte skall ålägga någon att skriva ihop dylika direktiv om man inte behärskar och har kunskap om arbetstidsberäkningssystemet i brevbäringen.

Stor oregelbundenhet uppstod när det gällde ankomsten av postgirobekeden med ett otal påringningar från irriterade kunder.

Ett särskilt stort antal postgirobeked ankom 5.1 och även en ganska stor mängd eftersläpande julkort.

Kvarliggande post som noterats och räknats -

Den 20/12	- Täby 1	c:a 12.000	A-försändelser
Den 24.12	- Täby 1	c:a 20.000	julkort m.m
	Vallentuna	" 3.000	"
	Åkersberga	" 3.000	"

///// --- /////

Gruppkorsbanden. Skrivelse från klubben angående förhandlingarna.

Under senaste år har ordningen för gxb-utdelningen alltmer blivit ett diskussionsämne bland sektionens medlemmar och kraven på förändringar i nu gällande avtal och regler har blivit allt starkare.

Vi finner det tillfredställande att avtalet med Poststyrelsen är uppsagt och att förhandlingar om ett nytt börjar under februari. Inför dessa nya

förhandlingar har ju sektionen genom avdelningarna gått ut med en medlemsenkät, för att undersöka vilka förändringar man vill ha och om någon prioritering behövs.

Det är även ett bra initi-

ativ som kan ligga till grund för ett nytt avtal, som kanske bättre svarar mot den nuvarande inställningen bland brevbärarpersonalen och mot den starka opinionen hos dem.

Vi finner att denna fråga nu är så pass viktig för så stor grupp inom sektionen att vi begär -

att sektionen låter förslaget till det nya avtalet gå ut på remiss till avdelningarna innan det underskrivs av parterna.

----- o -----

Gruppkursbanden, Klubbens skrivelse ang utdelningen i vecka 51:

Enligt den överenskommelse som träffats mellan Poststyrelsen och sektionen i denna fråga, blev utdelningen av gxb i extra tur frivillig för löneplansanställd personal på heltid.

Detta kan vi anse i och för sig en bra överenskommelse.

Men vi kan inte acceptera de olika och på sätt och vis orättvisa behandling vissa medlemmar får, genom att pjbld och bbb undantogs från den regeln.

Förutsatt att nuvarande regler och avtal fortfarande gäller för utdelning av gxb anser vi att den speciella överenskommelsen om utdelningen under vecka 51 bör ses över och regler utformas som blir likalydande för alla grupper som hanhar utdelning av gxb.

----- o -----

Skattsedlarna.

Det fantastiska har nu hänt, att ersättningen för dessa har utbetalats! På februarilönen 1976. Fanfar!!

----- o -----

Report från möte den 9 mars med brevbärarklubbarna inom avd 3001.

1. Provverksamheten med ändrade transporter

gäller inom våret förvaltningsområde enbart Täby 1 och genomförs 15-27/3. I korthet syftar de ändrade transporter (1:a bilen dras in, istället går posten ut med en sen kvällsbil 22.00 samt resten, drygt 50% av postmängden, med nuvarande 2:a-bilen) till att ge Postdirektionens chaufförer senare inställelsetider, nu börjar 90% av dom mellan 4.00- 5.00. Ändringarna resulterar också i senare inställelsetider för brevbärarna (20 min) p g a att försorteringen måste senareläggas. Dessutom uppkommer en hel mängd andra problem som måste lösas med en extravakt.

Börje Grahn, förtroendeman för chaufförerna, fick frågan om vad chaufförerna i stan tycker om att istället få mer kvällstjänstgöring; om dom föredrar det jämfört med de nuvarande tidiga morgnarna? "Den saken har inte undersökts", sa han, "och jag har därför ingen uppfattning om den allmänna inställningen, vi får avvakta provet".

Den projektgrupp på Postdirektionen, som arbetar med chaufförsfrågor, och som kläckt ovanstående förslag, har också fått i uppdrag att undersöka en mängd andra chaufförsfrågor.

- Bl.a: - ersättning för resa med egen bil vid tidpunkter när kollektivtrafiken inte kan anlitas.
- hur den lokala transportapparaten (i förorterna) skall utnyttjas.
- förbättrad lördags- och söndagstjänstgöring.
- förslag till vikarieorg, t.ex om vikarierna skall placeras på kontor ute i regionen.
- förslag till förbättrad rekryteringsorg (rekryteringslöner och befodringsmöjlighetetr).
- samordnad semesterplanering med de lokala transportorg.
- utreda biltyper o a tekniska frågor.
- marknadsfrågor - redovisa kundernas inställning till senarelagd brevbäring och senare öppning av postanstalterna.
- brevlådetömningen. Här har man redan lagt ett förslag som går ut på att i förorterna skall 1:a tömningen dras in från 1/9 "om alla parter godkänner det".

Förslag i alla dessa frågor skall presenteras till den 30.6 i år!

2. Huvudstadspress.

Avdelningsstyrelsen har krävt att Huvudstadspress (bl.a Norrort) skall inköpa en ny maskin för att kunna placera adressupp rätt i fortsättningen.

Tills dessa att detta är genomfört har man begärt extra ersättning

GULDURET (av Bertil Bengtsson).

Och ännu en gång när mig kallelsen
från "företaget".
Nej, inte för att arbeta.
Man kallar inte ett förbrukat verktyg,
en förbrukad arbetskraft
till arbete.

Nej- nu är det kallelsen till belöning
för lång, pliktfull tjänst.
Det dyrbara-GULDURET-
med tillhörande högtidlighet.

Åh! Hur det gläder mig
detta erkännande.
Vilken status! För en pensionär,
en före detta löneslav,
att bära på armen,
så länge han orkar gå.
Sen, kan det hängas på väggen
väl synligt för den liggande.
Också för nästa generation.

Åh! Hur det gläder mig
att här återse arbetskamrater,
förmän, tekniker
som alla hjälpte mig fullfölja
den oerhörda prestationen
av trettio års slit
vid "företaget".

Alla bidrog ni till att skapa
detta mervärde-ur vilken summan
till gulduren måste tagas.
Låt oss i detta högtidliga ögonblick
vara generöst anspråkslösa
i vårt antagande
som då stannar vid en krona netto
för varje arbetad timma.

Tjugofem år, eller femtiotusen timmar
räknat i dagens inflationsvärde,
kostar mig således denna generösa gåva
femtiotusen kronor.
Härmed har jag tackat er alla
för GULDURET.

Och framkallad av direktörerna
på podiet
svävar kapitalmaktens ande
över auditoriet.
Också den frånvarande
koncernchefens tankar
är oss nära i denna högtidliga
jubilar-stund.

Därom är fackordföranden
helt övertygad.
Och lät oss få vetskap
om detta viktiga förhållande
mellan gåvomottagare
och den, välvillige
koncernchefen.

"Jag avstod från deltagande
i festmåltiden.
Något lite av ära
måste man behålla
för sig själv".

22 november 1975.
Bertil Bengtsson.

Bertil Bengtsson har som statare, knekt, sjöman, industriarbetare och pensionär en stor livserfarenhet, som han gärna vill dela med sig av. Nyligen har han utgivit ett dikthäfte, som han kallar "Vi avlöser varandra", ett häfte som kan rekommenderas. "Vi avlöser varandra" är en enda stor uppmaning till dem som idag tvingas sälja sin arbetskraft. En uppmaning att kämpa vidare och att inte ge upp. En gemensam kamp kommer att ge resultat. "Gulduret" skrev Bertil Bengtsson i syfte att läsa upp den 22 november-75, då han och ett par hundra pensionärer till skulle få mottaga denna otroligt generösa gåva "för lång och trogen tjänst" vid Motala verkstad. Bertil Bengtsson förbjöds att läsa upp dikten.

FRED I VÅR TID - ELLER ETT TREDJE VÄRLDSKRIG ?

"Regeringarna
skriver nonagressionspakter.
Lille man,
skriv ditt testamente!" Bertolt Brecht.

Nu talas det återigen om fred, säkerhet och samarbete, och i somras anordnades t.o.m en hel konferens om "Europas säkerhet". Denna konferens, som fr.a påhejats av Sovjet, hölls i Helsingfors, vilket har sitt speciella intresse. Finland, och Kekkonen, framhålls nämligen av Sovjet som goda exempel på hur småstater och dess stasmän bör anpassa sig till storebror, "finlandisering" som det kallas. Finlandisering: regering och president måste accepteras av Sovjet, en "vänskapsakt" som tillåter Sovjet att använda Finland som uppmarschområde; Finlandisering: ökat ekonomiskt beroende.

Sedan 1968 håller Sovjet Tjeckoslovakien ockuperat. Man ser också om "sitt" hus på andra håll. I Östersjön t.ex, försöker man sno åt sig så mycket det går av havsbotten, där kan finnas olja, och vägrar följaktligen att gå med på en uppdelning enligt gängse internationella principer, eftersom detta i det här fallet skulle gynna Sverige.

Detta är några exempel på Sovjets expansion. Strävandena att utvidga sitt inflytande över hela världen, underlättas genom och förverkligas med den oerhörda krigsmakt man förfogar över, och som hela tiden växer.

Jag har med flit uppehållit mig så länge vid Sovjet, vilket kanske retar en del, därför att jag tror att trots att många ser med misstro på Sovjet, "det är något sjukt där", finns det nog många som upplever Sovjet som "fredligare" än den andra supermakten USA.

USA-imperialismens rätta karaktär har ju för de flesta av oss avslöjats i.o.m Indokinakriget. Emellertid, USA har fortfarande ett mycket stort ekonomiskt och militärt inflytande i en stor del av världen. När detta skrivs, t.ex, kommer nya besked om hur fräckt och "öppet" deras underättelsetjänst CIA arbetar i vårt land.

Men samtidigt måste man konstatera att deras välde försvagas: dom blev utsparkade från Indokina, dom fick på nöten i Angola, för att ta några exempel. Det intressanta är, att där USA får dra sig tillbaka, rycker Sovjet fram. Det är denna, hela tiden pågående, dagliga kamp om herraväldet, om makten, som enligt min åsikt kan utlösa ett tredje världskrig.

POLITISK VERKSAMHET PÅ JOBBET -

EN DEMOKRATISK RÄTTIGHET.

På bl.a studiecirkelmötena har vi diskuterat en del om det här med politik i facket och på jobbet. Några har då tyckt att det blir för mycket politik, och kanske finns det t. om dom som tycker att det inte borde förekomma politik överhuvud taget i de här sammanhangen.

Själv kan jag inte dela den uppfattningen. Dels är det omöjligt att dra en gräns mellan "rent fackliga" och "rent politiska" frågor. Dels är det utan tvekan så att sådana politiska frågor som skatter, lagstiftning, utrikespolitik osv berör oss i allra högsta grad; konstigt vore det därför om vi inte skulle diskutera detta på jobbet.

Men är det då lagligt?

Nej.....

Vi har ingen laglig rätt att utöva politisk verksamhet på arbetsplatsen. Tvärtom är det så att arbetsköparen, i kraft av sin "äganderätt eller dispositionsrätt till företagets område och anläggningar (har) i princip rätt att förbjuda utomstående tillträde, vare sig saken gäller politisk information och propaganda på arbetsplatsen eller ärendet är något annat". Och fr. a, i förhållande till de anställda har arbetsköparen i princip "befogenhet att .... utfärda föreskrifter om begränsning av eller förbud mot politisk verksamhet eller om närmare villkor för ytövandet av sådan verksamhet!" Citaten är tagna ur Arbetsrättskommitténs utredningsrapport "Politisk verksamhet på arbetsplatserna".

....och litet ja!

Eftersom det ju samtidigt också är så som utredningen konstaterar att "I sakens natur ligger dock att arbetsgivaren inte kan utfärda förbud mot t. ex samtal arbetskamrater emellan i politiska frågor på raster eller andra diskreta betenden som inte stör arbetet eller ordningen".

Arbetsrättskommittén (mer känd som den s. k §32-utredningen) fick i ett tilläggsdirektiv i uppgift att, som man själva tolkade det, "undersöka med vilka rättsliga medel man kan vidga arbetstagar- nas inflytande över i vilken

BOLIVIA : EN LATINAMERIKANSK STUDIE

Bolivia är en mycket fattig inlandsrepublik i Sydamerika som är unik i ett avseende bland kontinentens stater, den har upplevt en framgångsrik folklig revolution med stöd av den indianska befolkningen. Revolutionen förrådades av de väpnade styrkorna men tack vare den har indianen rösträtt (fast några allmänna val har inte hållits på 70-talet). Är han bonde så äger han ofta den lilla jordplätt han brukar, är han gruvarbetare tillhör han den mest militanta och politiskt aktiva gruppen av sin ras i hela Amerika. Vare sig som bonde eller arbetare är hans liv fruktansvärt hårt, men hans självkänsla och engagemang är större än hans fränders i grannländerna.

Det är Bolivias historia sedan 50-talet jag ska försöka redogöra för, en tid som har varit rik på dramatiska, ofta tragiska händelser. Någon ingående politisk eller ekonomisk analys av händelseförloppet blir det inte, både för många och utrymme fattas mig. Det blir vad som redan stått att läsa i böcker och i dagspressen. Litteraturförteckning följer på slutet för den mera intresserade.

Först en smula geografi. Bolivia är nära två och en halv gånger så stort som Sverige till ytan men har bara c:a 5 millioner innevånare. Av dessa är drygt 60 % indianer och omkring 30 % mestizer. Regeringssäte är staden La Paz i Anderna på 3700 meters höjd. Landets västra del upptas av två parallella bergskedjor med en högslätt emellan. Högslätten har ett bistert klimat och en torftig vegetation men bergen är rika på metaller som t.ex tenn (14 % av världsproduktionen), zink, bly, volfram, silver m.fl. Nära 90 % av exportintäkterna kommer från landets gruvor som sysselsätter 1 % av befolkningen. Detta gör den bolivianske gruvarbetaren, som oftast är indian, till en viktig faktor i landets inre angelägenheter. Österut, där bergen blir lägre, finns bördiga dalgångar

medan däremot den tropiska regnskogen i nordost är föga uppodlad. Låglandet i sydost består till stor del av buskskog och savann men har en viktig naturtillgång: olja. Produktionen är dock en bråkdel av t.ex Venezuelas.

Bolivia blev en självständig stat år 1825 efter sexton års befrielsekamp mot spanjorerna. Detta innebar givetvis inte indianernas befrielse, de fick bara byta vita herrar. Även med latinamerikanskt mått mätt har landet haft en stormig och växlingsrik historia. Till dags dato har ungefär 190 mer eller mindre lyckade kuppor och kupp försök inregistrerats. Landets officerskår har alltså sällan givit civila maktinnehavare några längre perioder av lugn och ro och lika sällan har olika fraktioner inom krigsmakten lämnat militära kollegor i o-kvald besittning av makten med vidhängande lukrativa ämbeten.

I sitt förhållande till grannländerna har Bolivia fått smärtsamma erfarenheter. Efter ett olyckligt krig mot Chile fick man 1884 avträda ett på salpeter rikt område till motståndaren. I och med detta förlorade också Bolivia sin kustremsa och blev en inlandsstat. Alltsedan dess har drömmen om att åter nå fram till havet levat med oförminskad kraft. Varje år hålls t.ex en "Havets vecka", man har amiraler i krigsmakten fastän flottan bara består av några patrullbåtar i Titicaca-sjön vid gränsen mot Peru och ingen politiker eller militär, om han inte umgås med självmordstankar, har någonsin vågat erkänna, att landavträdelser till Chile skulle vara definitivt.

1903, under den stora gummi-boomen i Brasilien, tvingades Bolivia genom militär utpressning avstå ett område i norr med gummifyndigheter till sin mäktige granne.

Slutligen, 1932-35, utkämpade man det s.k. Chaco-kriget mot Paraguay. Denna gång gällde det olja. Bolivia fick avträda land som vanligt, men hade tur i oturen, de rikaste fyndigheterna visade sig sedermera ligga på rätt sida om gränsen.

Liksom övriga latinamerikanska länder är Bolivias politik utsatt för närgången uppmärksamhet från USA:s sida och dess ekonomi är beroende av Washingtons välvilja. Detta faktum är alltför välbekant för att närmare behöva utredas. Nämnas kan bara, att eftersom tenn är den viktigaste exportartikeln och inkomstkällan, kan USA öva utpressning genom att släppa ut tenn på världsmarknaden från sina stora strategiska lager. Tennpriset sjunker, kris uppstår, den misshaliga regimen skakas, kuppvilliga militärer griper in för att "rädda nationen" och allt är åter frid och fröjd i Vita huset och på Wall Street.

År 1941 bildades i Bolivia ett politiskt parti som fick namnet Movimiento Nacional Revolucionario (Nationella revolutionära rörelsen), i det följande förkortat till MNR. En av grundarna var en ekonomiprofessor, Victor Paz Estenssoro. Partiet fick stöd av alla som ville ge landet verkligt nationellt oberoende och som också ville ge indianerna, majoriteten av befolkningen, en aktiv roll i landets inre liv. På partiets program stod bl.a. nationalisering av alla naturtillgångar, främst tenn, en jordreform som skulle stycka de stora godsena och överföra äganderätten till de som brukade jorden, allmän rösträtt och analfabetismens bekämpande.

Generalen och presidenten Villaroel var välvilligt inställd till MNR men han dödades vid en högerkupp år 1946 och de nya ledarna tvingade Paz i landsflykt. I exil kandiderade han vid presidentvalet 1951 som MNR:s kandidat och segrade. En ny militärkupp förhindrade hans återkomst och detta ledde till en spontan resning mot den sittande regimen. Gruvarbetare, beväpnade med gevär och dynamit, småbönder och jordlösa lantarbetare tågade mot La Paz och efter ursinniga och ytterst blodiga gatustrider 9-11 april 1952 hade armén med dess arroganta officerare besegrats och krossats av de föraktade indianerna och övriga MNR-anshängare. 1500 människor lär ha stupat under dessa dramatiska dagar som saknar motstycke i Sydamerikas historia. Paz kom till huvudstaden i triumf och installerades som president för perioden 1952-56.

Nu följde de utlovade reformerna slag i slag. I juli 1952 gavs indianerna utökad rösträtt, i augusti kom dekret om en jordreform, i oktober nationaliserades tenngruvorna som hittills hade ägts av inhemska familjer, de s.k. tennbaronerna, som hade haft stort inflytande över Bolivias inrikespolitik. Dessa försök till radikala förändringar i den sociala och ekonomiska strukturen medförde som alltid initialsvärigheter. Tennproduktionen sjönk beroende på att gruvarbetarna längre behövde uppfylla de omänskliga kvoterna från tiden före revolutionen. De blev nu istället en stat i staten med en stark fackföreningsorganisation, egen arbetarmilis och med egna radiostationer vid de största gruvorna, som t.ex. den berömda Siglo XX (Tjugonde seklet). Också jordbruket stagnerade och produktionen nådde inte upp till 1952 års nivå förrän år 1962.

Till allmän förvåning ingrep inte USA för att störta MNR-regeringen utan gav den ekonomiskt bistånd även om relationerna aldrig blev riktigt hjärtliga nationerna emellan. Amerikanskt kapital berördes inte av tennationaliseringen och att göra Paz-regering beroende av dollarhjälp ansåg kanske Washington vara ett bättre sätt att urvattna revolutionen än direkt fiendtlighet. Trots motstånd och kupp försök från oligarkin satt Paz Estenssoro sin presidentperiod ut. Sprickor hade då redan börjat visa sig i MNR:s front, en som det skulle visa sig ödesdiger utveckling. Ett tecken på detta var skapandet av bondemilisen redan 1954 som skulle balansera arbetarmilisen som stod under inflytande av MNR:s vänsterflygel.

Men ännu höll partiet ihop. Efterträdare till Paz blev hans gamle medarbetare Hernán Siles Suazo. Under dennes tid drev det ökade beroendet av USA regeringen mot höger. Krigsmakten började byggas upp på nytt med amerikansk hjälp, en björntjänst mot Bolivias folk. Trots kursändringen var alla de som förlorat på revolutionen ytterst hatiska mot MNR och den återuppståndna armén infiltrerades av opålitliga element. På andra kanten tryckte vänstern, under den hårdföre Juan Lechín, på med krav om ner långtgående reformer. Lechín var ledare för den mäktiga fackföreningsrörelsen och gruvarbetarnas man.

Även Siles Suazo lyckades med konststycket att sitta sin ämbetsperiod ut och 1960 var det dags för Paz Estenssoro att bli vald till president igen

med Juan Lechín som vicepresident. men den var enbart ett sken. Be- roendet av USA och den tilltagande korrruptionen inom partitoppen gjorde klart för massorna, att revolutionen började trampa vat- ten. Regeringens krav att gruv- arbetarna skulle kräva mindre och producera mer för att förbättra det ekonomiska läget och handels- balansen ledde till Lechíns av- gång som vicepresident 1963. Paz klämdes mellan allt hårdare mel- lan högern, som vädrade morgon- luft och vänstern, som hade fått Cuba som förebild.

Paz återvaldes för tiden 1964-68 men nu var hans tid vid makten snart ute. Vicepresident blev René Barrientos. Han var general i flyget, proamerikans och popu- lär i krigsmakten och bland bönderna, vilkas språk, aymará och quechua, han behärskade.

Den 4 november 1964 föll Paz. Oroligheter i La Paz tvingade honom att fly hals över huvud och han undkom med knapp nöd i ett flygplan till Lima. Arbetarna trodde att det nu var Lechíns tur att ta ledningen men Barrientos drog fördel av den uppkomna situationen. Armén ryckte in i huvud- staden, Barrientos och Bolivias ÖB, general Alfredo Ovando Candia, grep makten.

Den nya militärjuntan var fast besluten att krossa gruvarbetarna som politisk maktfaktor. Till att börja med sändes Lechín och en rad andra fackföreningsledare och vänsterpolitiker i landsflykt. Denna åtgärd besvarades med strej- ker i gruvdistrikten, i Siglo XX och Catavi. Armén ingrep och mili- tära enheter ockuperade, trots väpnat motstånd, gruvanläggning- arna. Detta var i maj 1965. Antal dödsoffer vid denna operation är okänt. Oppositionsledarna skicka- des till fångläger i landets o- sunda nordöstra del eller avsked- ades, övriga arbetare tvingades under vapenhot tillbaka till gruvorna. Fackföreningarna upp- löstes inte, men deras verksam- het försvårades genom soldater- nas närvaro. Lönerna skars ned kraftigt och arbetskvoterna öka- des.

Nya strejker, nytt militärt ingripande, nytt blodbad, denna gång i sept. 1965. Starka arméförband låg nu stän- digt stationerade i gruvdistrikten. En grupp som hade haft fördel av revo- lutionen 1952 hade tvingats tillbaka till utgångspunkten. Den andra grup- pen, de självägande indianska bönder- na, flirtade däremot juntan friskt med, allt i avsikt att söndra och här- ska. Ingen regim har för övrigt vågat sig på att rubba jordreformen.

Denna politik bar frukt under de hän- delserika månaderna år 1967 då Che Guevaras guerilla, efter en del in- ledande motgångar för de USA-tränade guerillabekämpningsförbanden, inring- ades och nedkämpades i september- ok- tober. Che själv togs sårad till fån- ga och sköts till döds utan rättegång på order av CIA eller/och general Ovando. Böndernas stöd uteblev så gott som helt för guerillan, det blev istället trupperna "som rörde sig som fiskar i ett hav av bönder". Gruvar- betarna kunde inte ingripa, arméns överrumplingsattack mot Siglo XX ledde till den s.k. "midsommarnatts- massakern" som lär ha krävt upp mot hundratalet dödsoffer.

General Ovando framstod under denna tid mer och mer som Bolivias nye star- ke man. Under hans tid som ÖB hade armén tre gånger besegrat gruvarbetar- na, deras milis var upplöst, Che och hans män hade dödats. Nesan från 1952 var avtvådd, de väpnade styrkorna var åter den viktigaste maktfaktorn i boliviansk politik.

Frågan blev nu om Ovando skulle avvaka ett presidentval eller om han skul- le ta makten genom en kupp. I april 1969 omkom Barrientos i en flygolycka och vicepresident Adolfo Siles Salinas tillträdde författningsenligt posten som statschef. Han var en ganska moderat socialist och gav militärstyret en klädsam civil anstrykning.

I september samma år tvingades Ovando avgå som ÖB sedan det framkommit, att utländska oljebolag plöjde ner pengar i hans kommande presidentvalskampanj. Nu gällde det att handla eller försvin- na från scenen. Ovando valde att hand- la. I en närmast oblodig kupp tog han makten i landet den 26 september.

Plötsligt blev antikommunisten. Bolivia skulle bli ett nytt Peru för- klarade han i ett radiotal. Han lova- de att böndernas intressen skulle till- varatas bättre och att landets råvaror

och resurser helt skulle förstataligas. USA fryste ned förbindelserna med den otacksamme generalens regim. Kanske hade Ovando blivit påverkad av de våldsamma demonstrationerna mot Nelson Rockefeller vid dennes besök i juni. Han ville vara folkets man och kunde inte helt bortse från dess reaktioner. Till ny ÖB utsågs Juan José Torres, en general känd för sina vänstersympatier.

Trycket mot gruvarbetarna lättade, Gulfs anläggningar förstataligades och kritik mot yankee-imperialismen förekom dagligen i pressen. Vänstern kunde dock inte glömma Ovandos tid som ÖB och högern ville ha en återgång till "normala förhållanden". Precis som Paz Estenssoro började Ovando känna trycket från de bägge grupperna. Balansgången blev allt besvärligare. I början av juli 1970 tvingades han att avskeda Torres vilket var ett tecken på högerns växande styrka. Krisen löpte vidare och den 4 oktober sändes Ovando i exil till Argentina av en grupp högermilitärer. Det skedde "för att förhindra inbördeskrig och blodsutgjutelse" som det hette. Resultatet blev några förvirrade dagar med kupper och motkupper avlösande varandra. Torres lyckades mobilisera lojala trupper, studenter och arbetare slöt upp vid hans sida och den 7 oktober var han säkert installerad i presidentpalatset.

För att fortsätta att stödja Torres ställde bonde-, arbetar- och studentorganisationerna krav, som om de skulle uppfyllts skulle ha förvandlat Bolivia till ett Cuba uppe i Anderna. Torres gick inte med på detta, men den politiska kursen blev dock mer vänsterinriktad än tidigare. Gruvarbetarnas löner höjdes bl.a till 1964 års nivå. I maj 1971 nationaliserades de USA-ägda zinkgruvorna i landet. Denna månad valdes också en rådgivande folkförsamling bestående av vänsterpolitiker och arbetarledare. Medlemmarna betraktade detta organ som Latinamerikas första sovjet. Formellt var dess makt inte så stor men för högern spökade mer och mer ett kommunistiskt Bolivia.

Det stod under sommaren 1971 alltmer klart för politiska bedömare,

att Bolivia stod inför en skiljeväg. Antingen skulle man slå in på en kompromisslös socialistisk linje eller en återgång till reaktionens dagar. Nästa kursändring måste bli avgörande för en lång tid framåt och det blev den också.

En viss överste Hugo Banzer Suarez, som varit inblandad i två misslyckade kupp försök, december 1970 och januari 1971 lyckades vid tredje försöket. Den 21 augusti 1971 reste sig en rad garnisoner på olika platser mot Torres och regeringen. Allmän mobilisering påbjöds i kampen mot facismen och på La Paz gator föll som så många gånger tidigare avgörandet. Studenter och arbetare med gevär och dynamit, kämpade mot rebellstyrkornas stridsvagnar och granater. Efter 15 timmars heroisk kamp var det hela över, Banzer var Bolivias nye president medan döda och sårade låg på huvudstadens gator.

Banzer är fortfarande **vid makten**. I Bolivia härskar förtryck och terror, fånglägren är fyllda av politiska fångar som torteras och misshandlas. Vad som skrivs om Chile minst en gång i veckan, pågår också i Bolivia, men notiserna därifrån är knapphändiga i svenska tidningar.

Banzers förmåga att sitta kvar på presidentposten har förvånat alla experter. Hans senaste utspel för att söva folket, är hans löfte att före 1980 ge Bolivia en kuststräcka vid Stilla havet, ett billigt knep för att vinna popularitet. Tidningsnotiser talar dock också om strejker, upplopp och belägringstillstånd. En boliviansk president får alltid räkna med att sitta på en krutdurk och president Hugo Banzer kan från sitt ämbetsrum i presidentpalatset vid Plaza Murillo se den historiska lyktstolpe, i vilken president Villaroel blev hängd vid den tidigare omtalade kuppen 1946.

I år är detta 30 år sedan. Hugo Banzer Suarez vore en lämplig jubileumsprydnad för samma lyktstolpe!

Björn Aldin.

Litteraturhänvisning: The Twenty Latin Americas 2 (Penguin Books): Marcel Niedergang, Storm över Anderna (Tema 1967); John Gerassi, Gerillans ansikte (Tema 1968); Björn Kunn, Slagskuggan (Bonniers 1969); Sven Lindqvist, Dagbok 7/11 1966-7/10 1967 (Aldus Aktuellt 1968); Che Guevara, Che Guevaras gucrilla (Tiden 1974); Régis Debray

PVO ~

SENASTE NYTT

1. Regionsförvaltningarna över hela landet håller nu på att organiseras upp.

Av områdesförvaltningarna däremot har man börjat med ett provområde, Sollentuna områdesförvaltning, där Täby och Järfälla kommer att ingå. Regionsförvaltningarna beräknas börja arbeta 1.7, områdesförvaltningen 1.10.

Vilka förändringar innebär omorganisationen för Täby fvo?

Den nuvarande "administrationen" kommer att överflyttas till Sollentuna. Kvar på Täby 1 blir Postmästaren samt ev. en biträdande administratör. Danderyd, Vallentuna, Åkersberga, Djursholm kommer att lyda direkt under Sollentuna ortspostkontor, inte som nu under Täby 1. Detta innebär ju en viss centralisering (i varje fall för Täby 1:s del) och det skall då uppvägas av, att frågor som idag handläggs på Postdirektionen, eller kanske ännu högre upp, skall skötas av områdesförvaltningen. Vad detta exakt kommer att innebära är ännu ganska suddigt. T.ex vem kommer att sköta omläggningar i brevbäringen och transporten: områdesförv eller ortspostkontoren (Täby 1, Danderyd osv)? Vem skall bestämma om t.ex jultrafiken: områdesförv. eller regionen? Formellt är detta en fråga som skall avgöras på områdesförv., men samtidigt har regionen det ekonomiska resultatansvaret; säger dom att för att uppnå den planerade vinsten så blir det bara råd med tre dagars julförstärkning, jaa.....!

2. Samrådandet.

Beslutande företagsnämnder skall inrättas på alla nivåer och på de arbetsplatser där det finns minst 50 anställda. Det innebär att förutom Täby 1 får Åkersberga en sådan nämnd.

I dessa nämnder skall beslutas allt det som ligger inom respektive chefs befogenheter. Naturligtvis (!) har Postverket utslagsrösten och alltså majoritet.

De frågor som är förhandlingsbara skall det inte samrådas om. Här är gränserna litet oklara ännu pga den nya s.k §32-lagen.

3. Fackets organisation.

Avdelning 3001 kommer i stort att behålla sin nuvarande org, dvs Klubb Täby, Sollentuna, Järfälla kommer att vara kvar. Däremot måste det självklart bli ett samarbete mellan klubbarna inom områdesförv. En annan förändring blir att t.ex vår klubb får flera pm att förhandla med, nämligen de på de olika Orts- och lokalpostkontor som tidigare ingått i Täby fvo.

Ordlista.

Regionen omfattar Storstockholm, Södertälje, Norrtälje samt Gotland.

Regionen är indelad i 9 områdesförvaltningar: Sollentuna, Stockholm 1, Selna, Johanneshov, Nacka, Södertälje, Norrtälje, Visby och Stockholm Ban.

Inom postområdet finns förutom ett områdespostkontor (där områdesförv ligger - ex Sltna), ortspostkontor (ex Täby, Vallentuna, Åkersberga, Danderyd) samt lokalpostkontor (ex Djursholm 1, Vaxholm, Täby 2, 3 osv).

Cheferna på samtliga dessa postkontor skall tituleras pm.

Rapport från avd 3001:s representantskapsmöte 15 januari 1976.

1. Nominering av styrelseledamöter 1976-77

Nominerades till kassör	Arne Landqvist
sekreterare	Börje Andersson
vice ordf	Benkt Olsson och Åke Viberg
revisorer	Victor Digermark och Hans Jägroth

2. Styrelsens rapporter.

PVO-utredningen.

Se säskild artikel i tidningen.

Förbundsrådets möte 10 december.

hade att bl.a välja SF:s ombud till LO-kongressen i år. Vår ordf L-Å Warren hade nominerats men blev ej vald till ombud, det blev istället ordf för avdelning 3056 som får representera Stockholmsavdelningarna inom sektion 3. Som rapporterats i Stassanställd kommer Lars Sandberg pga pensionering att avgå som ordförande i maj.

Avtalsrådets möte 13 januari.

hade inte så mycket att komma med. Man var ännu inte klar med undersökningarna om utfallet av -75 års avtal i förhållande till prisstegringar, andra avtal osv. Dessa undersökningar skall ligga till grund för ev. förhandlingar om justeringar av -76 års löner.

I debatten yttrade undertecknad att man redan av nu kända prisökningar, utfallet av andra avtal (övriga LO:s t.ex) måste dra slutsatsen att förbundet skall begära höjning av -76 års löner, och föreslog därför att avdelningen skulle ställa sig bakom ett uttalande från avd 1074 i Göteborg. Detta kräved 250:-/mån generellt till alla. Motargumenten mot förslaget var fr.a att det är för tidigt att ännu uttala sig i frågan (undersökningarna ännu ej klara), att frågan kommit upp dåligt förberedd på mötet och att vi "ska lita till våra förhandlare".

Förslaget till uttalande avslogs .

Jultrafiken.

Efter en förvånansvärt lam debatt i frågan beslöts att ge avdelningsstyrelsen fullmakt att genomföra förhandlingar om -76 års julförstärkning.

Dom fick också i uppdrag att skicka en skrivelse och kritisera de dåliga löner som förbundet godkänt för julvikarierna. Som Victor Digermark/Nacka, som ställt förslaget, uttryckte det: "även om dessa inte är medlemmar i förbundet så är det vårt jobb man förhandlar om".

Uppsamlingsområdena.

Den föreslagna provisoriska ändringen av uppsamlingsområdena som Postdirektionen föreslagit (och som inte berör Väby), har uppskjutits i väntan på att en samrådsgrupp tillsatts och börjat arbeta med frågan. Beslöts att godkänna att en samrådsgrupp inrättas där representanter från innerstaden och södra förorterna ingår och att representantskapet eller möten med berörda klubbar får fungera som avdelningsstyrelsens referensgrupp.

forts...

18-0-2-3-4-5-6

ÄR DET DU HARALD? BASEN RINGDE
JUST OCH UNDRAR OM DU VAR
KLAR MED DINA 3 DISTRIKT OCH
DINA 5 BITAR MED
GRUPPISAR. DOM BEHÖVDE
DES PÅ ÖVERTID, SA HAN.

